

1881-05-17

AFSENDER

Anna Skovgaard, Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Sidste del af brevet er fra Anna Irgens.

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Anne Irgens

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 16 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard glæder sig over, at J.S. måske snart kommer hjem. Hun har haft gæster boende i et stykke tid. Hun glæder sig over foråret, der er på vej. Niels er rejst til Søbygaard. Anna Irgens skriver til sidst i brevet. Hun fandt hans beskrivelse af karnevallet morsom.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 12

Tirsdag den 17 Mai 1881

Kjære Joakim!

Igaar hørte jeg af Cathrine¹ at Du maaske kommer hjem, om tre Uger, jeg blev meget glad ved Tanken om snart at skulde se Dig, igjen, thi skjönt jeg ikke har fortalt det til Dig, eller nogen anden, saa har jeg dog mangel Gang længtes efter Dig. Cathrine er vidst ogsaa bleven rigtig glad, thi for nogle Dage siden sagde hun, at det var da ikke til at udholde dersom Du blev borte Sommeren over, det vil blive deiligt at faa Dig hjem, jeg ved jo nok Du bliver ikke mange Dage her, men vi ses dog. Hos os er alt ved det Gamle og vi ere for Øieblikket alle raske, vi have for övrigt i 5 Uger været ude af de gamle Folder i det Fru Johnsen bode hos os meden Lovise besörgede deres Flýtning til Kjöbenhavn og Ordningen af det nye Hjem de ere meget glade ved at boe her.

-2-

Da Fru Johnsen (:som nu er bleven Etatsraadinde:) var tagen hjem kom Din Faster Lene, hun er bleven meget gammel og hun gaar meget daarligt saa hendes Udflugter medens hun var her indskrænkede jeg til et Par Aftener i Theatret og et Par smaa Kjöreture men hun var glad og fölte vel det hyggelige ved at være sammen med os, det var rigtig rart for os to gamle Söstre at leve sammen, vi fik efterhaanden jaget alt det Fremmede bort som havde lagt sig mellem os i de mange Aar vi ikke havde levet sammen. Söster Lene har naturligvis meget lidt at leve af, men Onkel² hjælper hende meget, saa hun reiste hjem betydelig lettet for sine Sorger i den Henseende. Det er forventningens og Forhåbningernes Tid vi leve i, vi speider daglig efter de grønne Blade som nu endelig begynder at komme, og vi haabe paa at Sommervarmen ogsaa vil indfinde sig, en Dag imellem glimter den frem for saa at fortrænges af kjöligere Luft men omsider vil den dog sejre og saa bliver det deiligt at flytte på Landet, vi havde det en Dag saa varmt at Cathrine fandt man var nær ved at dö af Hede men hun er rigtignok ikke noget paalideligt Thermometer. Der er kommen Uroe i

mine Tanker ved Troen paa at Du snart kommer hjem, jeg har slet ikke Lyst til at opsöge Noget at fortælle Dig, thi det kan du saa höre, naar Du kommer hjem, dersom der for övrigt er Noget som man ikke allerede har fortalt Dig, mit Brev er maaske knapt Paastpengene værd, men jeg vil dog spandere dem, thi jeg har nu Lyst til at

Du skal have Brev inden Du tager fra Paris, og saa er Du jo ogsaa altid god, jeg kan höre Din godmodige latter naar Du læser dette Vrövl og saa tænker Du dog med samme venlige Sind paa mig som ellers, ja naar man har med sadanne et Menneske at gjöre som Du er, saa giver man efter for sine Luner og smider alt bort som kan ligne Spendetröie.

I Dag er Niels reist til Søbygaard, det bliver da kjedligt for Eder begge dersom i ikke træffes inden Du tager til Sverrig, ved Du han tænker paa en Tur til Skotland og London, naar han kommer fra Søbygaard. Tante Anna skal skrive paa den sidste Side af mit Brev, hun har været meget taknemlig for Du tænkte på hendes Födselsdag. Lev nu vel jeg önsker Dig en lykkelig og fornöielig Hjemreise, Onkel hilser Dig kjærligt og jeg er altid Din hengivne Faster Vilhelmine Skovgaard.

-3-

Kjære Joakim

Hvad maa Du vel tænke om mig at jeg ikke allerede for længesiden har skrevet til dig og takket dig fordi du saa vanlig har tænkt paa min Födselsdag, ja jeg blev næsten rört derover, at skrive et rigtigt Brev, vilde mine Øine ikke strække til jeg vilde da vante til Søster skrev, saa kunde jeg faa en lille Plads hos hende, saa det en Grunden til at det har varet saa længe, Og nu kjære Joakim takker jeg dig ret inderlig, og oprigtig, for det rare og morsomme Brev, det glædede mig rigtig Læse om Maskeraden, du maa rigtignok have seet gyselig ud. Engang endnu men kjærligste Tak jeg glæder mig nu til snart at see dig. Lev vel saa Længe Din hengivne Tante Anna

¹ Maler og keramiker Susette Cathrine Holten født Skovgaard (1863-1937).

² Vekselmægler og mæcen Hans Christian Aggersborg (1812-1895). Onkel til P.C. Skovgaard(1817-1875).

Tirsdag den 19 Mai 1881

Kjære Godekinder!

Jeg hørte jeg af Cathrine at Du maaske
kommer hjem, om tre Uger, jeg blev meget
glad ved Tanken om snart at få se Dig,
igjen, thi skjøndt jeg ikke har fortalt det til
Dig, eller nogen anden, saa har jeg dog mange
Gang længtes efter Dig. Cathrine er ^{vidst} ~~ikke~~
ogsaa bleven rigtig glad, thi for nogle Dage
siden sagde hun, at det var da ikke til at
vædholde dersom Du blev borte som mere end,
det vil blive dejligt at få Dig hjem, jeg ved jo nok
Du bliver ikke mange Dage her, men vi får
dog. Hos os er alt ved det gamle og vi
ere for Gæstfrihed alle raske, vi have for øvrigt
i 5 Uger været inde af de gamle Soldater i det Fri
Folkens bode hos os med Louise besørgede deres
Styrtning til Kjøbenhavn og Ordningen af det nye
Kjøn de ere meget glade ved at høre her.

Da Fri Johnsen, som nu er bleven Elskersraadmand,)
var lagens hjem kom Din Tante Lene, hun er
bleven meget gammel og hun gaar meget daarligt
for hendes Udfligter medens hun var her indbrøkket
sig til et Par Aflener i Theatret og et Par smaa Hjörline
men hun var glad og følte vel det hyggelige ved at være
sammen med os, det var rigtig rart for os to gamle
Søstre at leve sammen, vi fik ofter haanden jaget
all det Frommede hørt som havde lagt sig mellem
os i de mange Aar vi ikke havde levet sammen,
Søster Lene har naturligvis meget lidt at leve af,
men Aakel hjælper hende meget, for huns reise
hjem betydelig luttet for sine Sorgen i den Henseende.
Det er Torventningens og Forhaabningernes Tid vi leve
i, vi spæder daglig efter de grønne Blade som nu endelig
begynde at komme, og vi haaber paa at Sommerstormen
ogsaa vil sukke sig en Dag imellem glimter der frem
for os et fortræng af kjøligere Luft men omfader
vil den dog give os for blødt det vilde al fligle
paa Landet, vi havde det en Dag for varmt at
Gothrine fandt men var nu ved at dø af Kold,
Om jeg sad hvor ~~den~~ ~~den~~

men him et rigtignok ikke noget paalideligt
Thermometer. Det er kommen Uroe i mine Tanker
ved Troen paa at Du snart kommer hjem, jeg har flekke
Lyst til at opgive noget af fortælle Dig, thi det kan Du
saa høre, naar Du kommer hjem, derfor der fortærlig
er noget som man ikke allerede har fortællt Dig,
mit Brev er maaske kun et Paaspilingsbrev, men
jeg vil dog spandere dem, thi jeg har nu Lyst
til at Du skal have Brev inden Du tager fra Paris,
og saa er Du jo ogsaa altid for god, jeg kan høre Din
gedmødige Løfter ~~inden~~^{naar} Du læser dette Brev og
saa tænker Du dog med samme venlige Sind paa mig som
ellers, jo naar man har med sig daan et Menneske at
gjøre som Du, og saa giver man ofte for sine Lænder og
smider alt det som kan ligne Spindeltråd.

Idag er chiel reist til Solbjgaard, det bliver de kjærlige
for Edet begge desuden i ikke troffer inden Du læser til

Sverrig, ved Du kan tænke paa en Tint til

Skotland, ^{og London} naar han kommer fra Solbjgaard.

Paula Anna skal skrive paa den sidste Side af mit Brev, him

har været meget laknemlig for Di tænkte paa hendes Dødsdag.
Der nu vil jeg ønske Dig en lykkelig og fornøjelig Hjemreise. Gud vil hjælpe
Dig kjærlig og jeg er altid Din hengivne Døster
Ulhedmine Skovgaard

Kjære Jakob!

Hvad snar! Du vil tænke om mig
at jeg ikke allerede for længe siden
har skrevet til dig og takket dig fordi
du saa vænlig har tænkt paa min etårsdag,
dog, ja jeg blev næsten vort derved, at
skrev et rigtigt Brev, vilde snarlig Du
ikke strække til, jeg vilde da værre til
Laster skrev, saa kunde jeg faa en allerhødest
kos hende, for det en Gængden til at det har
vart saa længe. Og nu Kjære Jakob takker
jeg dig ret inderlig, og oprigtig, for det rare
og anseelsefulde Brev, det glæder mig rigtig
Lese, om i Hesperiden, du ^{med} rigtigt nok har set
gyselig ud. Engang endnu min hjerteligste
Tak, jeg glæder mig nu til snart at see dig.
Lid og saa Lang Din hængene Søster Anna